J. H. MUNDT
OVERRETSPROCURATOR

2 85b
1890

31/7.90

Til
Frederikshavns Byraad.

Ved Skrivelse af 18de d. M. har det ærede Byraad som Ejer af Præsteboligen i Frederikshavn, anmodet mig om en Meningsudtalelse med Hensyn til en eventuel Retssag imod Generaldirektoratet for Statsbanerne i Anledning af den Maade hvorpaa Banen benytter sit op til Præsteboligen stödende Terrain. Det fremgaar af Byraadets Skrivelse,

- at det paagjældende Areal i 1870 er exproprieret fra Præstegaarden til Fordel for Jernbanen,
- at der ved Expropriationen ikke er beregnet Erstatning for Ejendommens Værdiförringelse paa Grund af den ved Jernbanekjörslen bevirkede Rystelse af Bygningen,
- at Sporet i sin Tid blev lagt saaledes, at Afstanden mellem Præstegaardens Gavl og nærmeste Skinne var 5 Alen 10 Tommer,
- at Statsbanerne imidlertid i 1890 for paa Banens Terrain at skaffe Plads til Skagensbanen har flyttet Sporet 3 Alen nærmere ind til Gavlen, og
- at den ved Kjörslen bevirkede Rystelse af Bygningen, der alt tidligere voldte en fölelig Ulempe, herved er foröget ind til en utaalelig Grad.

Spörgsmaalet er da om der med nogen Nytte vil kunne rejses Proces imod Generaldirektoratet

i den anmeldte Anledning, og hvorledes Paa-
standen i saa Tilfælde skal stilles.

Hvis man tænker sig det Tilfælde, at
der paa et fra en Grundejer exproprieret Areal
anlægges en Jernbane langs med en Bygning,
der tilhører en anden Grundejer, er det ikke
umuligt at domstalene, i Henhold til den af
Matzen i hans Tingsret p. 115 fremsatte Tanke-
gang, vilde tilkjende sidstnævnte Grundejer
Erstatning for den ved Jernbanekjørselen bevir-
kede Rystelse af hans Bygning. Sagen er dog
vistnok tvivlsom, bl. a. paa Grund af den
gjennemgaaende Uvillie vor Retspraxis viser
imod Erstatningskrav, baade med Hensyn
til overhovedet at anerkjende dem og med
Hensyn til Beløbets Fastsættelse. Hvis Bygning,
en derimod tilhører samme Ejer som det ek-
proprierede Areal, hvorpaa Banen anlægges,
og navnlig hvis den hører under samme Mtr. No
tror jeg ikke, at der med nogen Nytte vil kun-
ne rejses Erstatningskrav ved domstalene. For-
dringen maa anses tabt ved ikke at være
bleven gjort gjældende paa rette Tid og Sted, nem-
lig for Expropriationskommissionen, der i
Henhold til Fr. 5 Marts 1845 (se særligt §9: „an-
den ved Banens Anlæg for bestandig tilføjet
Beskadigelse", samt §12: „Falde disse og an-
dre Tilfælde i hvilke Ejeren ved at maatte
afstaa sin Grund, kunde lide et særligt Tab
udenfor Grundens Værdi") maa antages ud-
trinnende at have afgjort, hvad Erstatning
der skal udredes, ikke blot fordi Grundstykket
fratages Vedkommende, men ogsaa fordi det
tages i Brug til Jernbane. Jeg mener derfor,
at det ikke vil føre til Noget, at rejse Fordring,
en i Anledning af den Rystelse – der bevirkes

ved Statsbanens Brug af Linien saaledes som den har været udøvet i Perioden indtil 1890 — om det end maaske, hvis Sag i det Hele om lægges, kunde være rigtigt ex tuto at udvide Bestanden til ogsaa at omfatte dette Punkt. Havdslovgivningen vil neppe afskjære det, da Skinnerne vel ikke have ligget i 20 Aar.

Spørgsmaalet bliver da, om der kan faas Erstatning for den forøgede Rystelse, der er bevirket ved Skinnernes Flytning i 1890. Jeg for sig tror jeg hellerikke, at dette er sandsynligt. Terrainet er i sin Tid exproprieret netop til Anlæg af Jernbane, altsaa til en Brug, der medfører Rystelse paa Naboterrainet. Der existerer efter hvad jeg har kunnet erfare (bortset fra Brandordningen) ingen Forskrift om Minimum for Afstanden fra Sporet til Jernbanens Skjel eller til nærmeste Bygning, naturlig endikke nogen teknisk Regel for Jernbaneanlæggene. Man kan altsaa ikke opstille nogen berettiget Forventning om, at Sporet kommer i denne eller hin Afstand fra Eus Skjel, og selv om det ved Linjebesigtigelsen i sin Tid maatte have været fastsat (og ved Expropriationen være bleven antalt,) hvor Sporet tænktes lagt, vil man neppe derved anse Banen afskaaret fra senere at flytte Sporet efter sit Behov. Skulenge Rystelsen ikke volder særegne Ulemper, som ikke kunne have været forudsete ved Expropriationen (som f. Ex., at Grunden som Følge af dens særegne Beskaffenhed, ved Jernbanerystelsen skrider ud under en Bygning) tror jeg derfor ikke, der vil blive tilkjendt Erstatning for forøget Rystelse paa Grund af Sporets Flytning.

I det nærværende Tilfælde foreligger

der jo imidlertid den særegne Omstændighed, at Sporets Flytning ikke er sket i Statsbanens Interesse men i Skagensbanens. Hvis dette Punkt kan antages at komme til at staa fast under Proceduren, og hvis man navnlig kan constatere de i Byraadets Skrivelse berörte Forhandlinger mellem Expropriationskommissionens Medlemmer indhyrdes, ifölge hvilke man i den bevidste Hensigt ikke at nödes til at yde Erstatning for Sporets Flytning nærmere hen imod Gavlen, har bestræbt sig for at undgaa Expropriation af Grund fra Præstegaarden, saa bliver Ubilligheden imod Præsten og Præstegaardens Ejer saa grel, at det, trods alt det Ovenanförte, ikke synes umuligt at vinde Domstolenes, navnlig Höjesterets Erkjendelse af at her bör ydes Erstatning.

Paastanden tror jeg udelukkende bör gaa ud paa Erstatning efter uvillige Mænds Skjön for den ved Rystelsen bevirkede Forringelse i Ejendommens Værdi i Handel og Vandel. En Paastand om Flytning af Jernbanesporet forekommer mig at savne et positivt Holdepunkt, hvorefter man kunde sige, hvor langt bort det skulde flyttes. Dernæst forekommer det mig at fölge af Sagens Natur og Aanden i Expropriationslovgivningen, at Jernbanen uanfægtet af Private, maa kunne bruge sit Terrain til Banens Tarv efter sit fri Skjön, kun imod at yde Erstatning for det derved bevirkede Skaar i Andres Rettigheder.

Kjöbenhavn den 31 Juli 1890

ærbödigst

J H Mandl

J. H. MUNDT
OVERRETSPROCURATOR

7

3/9 1890

Til

Frederikshavns Byraad

Efter Afsendelsen af min Skrivelse af 31 Juli d. A. har jeg, som det er det ærede Byraad bekjendt personlig set paa Forholdene der, hvor Jernbanen passerer Frederikshavns Træstegaards Grund samt paa Stedet modtaget yderligere Oplysninger. Jeg har som jeg havde den Ære at udtale ved min Forhandling med Byraadet d 18de f M, derved faaet en noget gunstigere Mening om Chancerne for en Proces om Erstatning for den ved Jernbanesporets Flytning bevirkede forøgede Rystelse af Træstegaarden, dels fordi det, efter hvad der er oplyst om Forhandlingerne for Expropriationscommissionen, ventelig vil kunne godtgjøres, at Commissionens Medlemmer have fundet Erstatningskravet realiter begrundet, og at det kun er i formelle Grund at Commissionen har søgt sin Berettigelse til at skyde dette Krav tilside, dels fordi det blev mig klart, at man i 1870 har havt Ret til at forudsætte at Expropriationen skete til et Enkeltspor, og at Sporet følgelig umuligt kunde komme saa nær, som det nu er lagt.

Som det vil erindres, blev det d 18de f M Aftalen, at jeg skulde conferere med den Kgl Commissarius om Sagen. En saadan Conference forekom mig af Vigtighed ikke saa meget for at erfare, hvad Commissarius mente om Chancerne for en Proces, som for at faa et paalideligt Skjøn om, hvad der under Processen vilde kunne oplyses

om Commissionsmedlemmernes Udtalelser ved Forretningen d. 20 Juni d.A. Derværre har jeg endnu til Dato ikke kunnet opnaa en saadan Samtale, da Commissarius har været og endnu er alvorlig syg.

Naar jeg da nu skal svare paa Byraadets (af Cultusministeriet foranledigede) fornyede Forespørgsel af 1ste ds, saa kan jeg kun sige, at Statsbanens Fremfærd i denne Sag forekommer mig saa hensynslös, at den ikke gjerne burde gaa upaatalt hen, og at der saavidt Sagen for Tiden er oplyst, synes at være Muslighed for at sætte en Erstatningspaastand igjennem ved Domstolene, skjønt Udfaldet selvfølgelig er tvivlsomt. Jeg er villig til at føre Sagen, eventuelt, hvis Byraadet faar fri Proces, som befalet Sagfører.

De medfulgte 3 Bilag følge hoslagt tilbage

Kjøbenhavn den 3 Sept. 1890

ærbødigst

J.H. Mundt

B J 102/1891

Stiftsövrigheden har under 13de August tilskrevet mig saaledes:

„Under 4 Aug d. A. har Kirkeministeriet tilskrevet os saaledes:

„„I Anledning af den med Hr Stiftamtmandens og Deres Højærværdigheds behagelige Ytringer af 28de October f. A. hertil tilbagesendte Sag angaaende det af Sognepræst for Frederikshavns Menighed Dresler og Frederikshavns Kommune som præsumtiv Ejer af den til Embedet hørende Præstegaard rejste Krav paa Erstatning for de Præstegaarden ved Anlæget af Skagenskanen paaførte eller truende Ulemper skulde Ministeriet tjænstligt melde til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgørelse, at det for sit Vedkommende ikke finder aldeles tilstrækkelig Grund til at insistere paa Anlæggelse af Sogsmaal i nævnte An-

ledning, men at det selvfølgelig maa staa Frederikshavns Byraad frit for at gøre dette, saafremt det endnu maatte fastholde Ønsket herom, i hvilket Tilfælde der heller ikke fra Ministeriets Side vil haves noget imod, at Kirkeinspectionen eller Stiftet indtræder i Søgsmaalet sammen med Kommunen, naar dette maatte anses nødvendigt, forudsat, at det sker uden Omkostninger for de vedkommende.""

Foranstaaende meddeles herved Deres Højærværdighed til Efterretning og videre Bekjendgørelse for Byraadet og Kirkeinspectionen."

Hvilket herved tjener til Efterretning.

Horns Herreds Provsti den 20 Aug 1891.

G. R. Dresler.

Til

Byraadet i Frederikshavn.

B J 102 1891

OVERRETSPROCURATOR, AUDITEUR
J. H. MUNDT.
Løngangsstræde 27. Kjøbenhavn. K.

Kjære Hr Borgmester

Jeg har havt lidt Vandre-
lighed med Hensyn til at conferere
med Goos, og derfor har det varet
saalænge inden jeg har svaret.

Conferencen nyttede iøvrigt ikke
meget, da Goos ikke mere mindedes
Sagen. Han kunde altsaa kun
udtale sig om Spørgsmaalet efter
mit Referat om dette, og kom da
naturligvis ikke videre end til,
at Erstatningsretten var meget
tvivlsom. Derimod tvivlede han
ikke pen at Ministeriet vilde anbefale
Byraadet til fri Proces.

Med venligst Hilsen

Deres hengivne
J H Mundt

9/10 91

Bogen er sendt til Etatsraad Ellgaard

Ministeriet for
Tilkirke- og Undervisningsvæsenet,
~~Hr. Pastor Dresler,~~
~~Frederikshavn.~~

Ø forlangt Oplysning om Præstegaarden i Frederikshavn tilhører Kommunen eller ikke, i bekræftende Fald, om

September 1890.

Det Høje Ministerium har i Skrivelse af 20 f. M. til ~~Deres Velarvordighed har tilstillet Byraadet hoslagt tilbagefølgende Skrivelse fra~~ Stiftsøvrigheden over Aalborg Stift Ø ~~af 22de August d. A. med Provst Kleffels Paategning af 29de. Heri indeholdes Skrivelse fra Kirke- og Undervisningsministeriet af 20de og De har i Henhold til denne forlangt Byraadets Erklæring om Præstegaarden i Frederikshavn tilhører Kommunen, saaledes som det er anført i de medfulgte Aktstykker angaaende Expropriation for Skagensbanen, samt om i bekræftende Fald~~, Byraadet fastholder den af Borgmesteren for Expropriations Kommissionen for Skagensbanen udtalte Hensigt at ville gjøre Retskrav gjældende i Anledning af Expropriationen. —

I denne Anledning skal Byraadet bemærke Følgende ~~at da Reskript af 29 Mai 1812 bestemmer, at Præstegaarden altid skal ansees som Menighedens Eiendom og vedligeholdes af Kirkens Midler, kan Kommunen ikke have samme Raadighed over Præstegaarden som over~~

Den ældste Præstegaard blev af Kirkens Vorge opbygget i Aaret 1812 i Henhold til Reser. af 29 Mai s. A., som bestemte, at Præstegaarden altid skulde ansees som Menighedens Eiendom og vedligeholdes af Kirkens Midler. Præstegaarden blev bekostet af Menigheden i Fladstrand, tilledes ved A. Laan ~~af St~~ paa

Eoodkde af Stiftelsoffentlige Midler, hvilket haar blev senere forrentet og tilbagebetalt af Kommunalbestyrelsen, for Kjøbstaden Frederikshavn, efter at Stad, Præstegaard ved Reskript af 9 September 1816 var oprettet til Kjøbstad. Der blev aldrig indsendt noget Adkomstdokument paa den ei Eiendom, som

sine andre Eiendomme, og det vil navnlig næppe kunne gaa an, at Byraadet paa Præstegaardens Vigne optroder som Sagsøger imod Generaldirektoratet for Statsbanerne, men en saadan Sag maatte vistnok anlægges af Kirkeinspektionen eller Stiftsövrigheden. Det kan næppe gjöre nogen Forandring heri, at den nuværende Præstegaard er tilskjödet Kommunen som dens Eiendom. Ordet Kommunen maa ifölge Reskriptet af 1812 forstaaes som ensbetydende med Menigheden. Den oldste Præstegaard, som blev opbygget af Kirkens Vorge i 1812 i Henhold til ~~Reskript af 29 Mai. A blev~~ med Kirke- og Undervisningsministeriets Tilladelse (vistnok i Skrivelse af Oktober 1853 til Indenrigsministeriet) blev solgt ved Auktion den 28 September 1854 for 2,955 Rdlr. og i Henhold til Indenrigsministeriets Skrivelse til Amtmanden over Hjörring Amt af 29 Oktober 1853 blev denne Kapital og de halve Renter af samme bestemte til en ny Præstegaards Anskaffelse. Den anden Halvdel af Renterne anvendtes som Bidrag

til den Husbiegodtgjörelse, som Kommunen paatog sig at betale til Præsten. Ved Kirke og Undervisningsministeriets Skrivelse af 26 August 1863 bifaldtes Erhvervelsen af den nuvarende Præstegaard, Matr. № 67, og den blev taget i Brug af Præsten den 1 November s. A. Den tilhörte et Konkursbo, og Horns Herreds Overformynderi som Pantekreditor forlangte sig den udlagt til Eiendom, men gav Transport til Frederikshavns Kommunalbestyrelse. Denne Transport blev dog först udstedt den 13 September 1879 og Boets Kuratorer gave Kommunen Skjöde den 27 December 1879, tinglæst den 21 Januar 1880. Kjöbesummen m. v. udgjorde 3350 Rdlr = 6700 Kr. og dertil anvendtes den ved Salget i 1854 af den ældste Præstegaard indvundne Kapital.

Af den herved fölgende Udskrift af Erstatningsprotokollen for Vendsysselsbanen, dateret 2 Mai 1872 angaaende Matr. № 67 sees, at ved Expropriationen i 1870 betragtedes Kommunen som Eier og ved Expropriationen

til Skagensbanen den 20 Juni 1890 holdt Byraadet sig hertil og lod måde som Eier for at stötte Præstens Indsigelse imod, at Statsbanens Spor var flyttet nærmere til Præstegaarden, og da Expropriationskommissionen ikke tog denne Indsigelse til Tölge,+ ~~henvendte Byraadet sig til~~ Overretsprokurator Mundt i Kjöbenhavn# ~~og udbad sig hans Betænkning om man ved Dom kunde vente at faa Statsbanerne~~ tilpligtede at betale Erstatning for den Forringelse i Vardi, som er paaført Præstegaarden derved, at Statsbanens Spor – for at kunne afgive Plads til Skagensbanens Spor – blev flyttet 6 Fod nærmere til Præstegaardens Gavl. –

He Mundt reiste hertil for paa selve Stedet at sætte sig ind i Forholdene og han har derpaa udtalt, at Statsbanernes Fremfærd i denne Sag forekommer ham saa hensynslös, at den ikke gjærne burde gaa upaatalt hen, og at der, saavidt Sagen for Tiden er oplyst, synes at være Mulighed for at sætte en Erstatningspaastand igjennem ved Dom.

+ har Byraadet forhandlet med

om hvorvidt man ved Dom skulde sige Statsbanerne ved Dom

Skolens i Hesthold til den i Professor H. Matzens Tings. rets Side 115 fremsatte Tanke. gang, at Kjøbet Udfaldet selv. følgelig er kvistsamt. —

Han er villig til at føre Sagen i eventuel, hvis By. raadet faaer fri Proces — som befales Sagfører Byraadet ønsker dette Spørgsmaal, hvori Kommunen, som den, der skal skaffe Pro. cessen Eventualiteten, er in. teresseret, bragt for Dom. stolene, men anlager nu. som anført, at Byraadet ikke kan optræde som Sagsøger paa Præstegaar. dens Vegne og anbefaler herved, at Sagen anlegges af Kirkeinspektionen eller den overordnede geistlige Øvrighed (og at det anbefales til Overrets. procurator Mundt at føre Sagen). —

Med Hensyn til Sagens Realitet skal Byraadet bemærke:

1. Skolehusets Areal for. Præstegaarden er i Aaret 1870 expropriert fra Præste. gaarden.
2. Ved Expropriationen er ikke beregnet Erstat. ning for Eiendom. mens Værdi forringelse paa Grund af den ved Jernbanen Kjørslen be.

Kapitel Overretsprocurator Mundt anser det for um. ligt tvivlsomt, om en saadan Ret Paastand vil kunne gjøres gjæl. dende overfor Jern. baneloven, forsaa. vidt Byraadet, ~~som paa Grund af Kommunens Interesse i de~~ Kommunens vor Forpligtelse. da Præstegaarden skulle skaffe Præsten Embedsbolig og da Jernbanen antoges at ~~ville~~ beeindrage Præstegaardens Værdi for Beboelse, Optrædende som Sagsøger for Præste. gaarden kan Byraadet ikke ifølge Bestemmelsen i Beboelsesloven af 1. Juli 1857 § 1 paatage sig Sagens Førelse for Domstolene. Byraadet kan ikke tiltræde det her omhandlede Synspunkt, at Præstegaarden, som den er beliggende, ikke kan siges at være Præstens Bolig, men at den kun er Præstens Tjeneste. bolig, hvorfor Præsten ikke kan fordre Erstatning for Beboelsesbekvemmelighedens Forringelse, da Præsten ikke har Ret til at bebo Præstegaarden, men kun til at have den til Tjeneste. bolig. Byraadet anser det for mindst tvivlsomt, at Sagen, som den anlægges af Byraadet paa Kommunens Vegne bliver afvist, og at Sagen derfor maatte anlægges af Kirkeinspektionen eller den overordnede geistlige Øvrighed. Det kan formentlig ikke naa til Kjendelse derom, at Kommunen paa Eiendommen, da det jo er klart nok, hvorledes Eiendommen forholder sig Beboelsesbekvemmelighedens Vedkommende.

virkede for Beboerne ube-
hagelige og skadelige Ry-
stelse.

3. Sporet blev i sin Tid lagt
saaledes, at Afstanden
imellem Præstegaardens
Gavl og nærmeste Skin-
ne var 5 Alen 10 Tommer.

4. Statsbanerne have i 1890
– for paa Banens Ter-
rain at skaffe Plads
til Skagensbanen –
flyttet Sporet 3 Alen
nærmere ind til Gavlen.

5. Præstens Sovekammer
og Studerværelse havde
i 1870 saavel som senere
og havendnu Vinduer
i bemeldte Gavl. Paa
Loftet har Præstens Gjæste-
kammer Vinduer i Gavlen.

6. Rystelserne ved Kjørs-
len vare allerede tidli-
gere en meget følelig
Ulempe for Beboerne,
men Ulemperne er ved
Flytningen af Sporet
blevne endnu værre. –

Byraadet vedlægger
en Skrivelse fra Pastor
Dalhoff af 27 Juni d. A.
til Borgmester. Tvede,
hvori han beskriver
Togets Virkninger,
medens han tilbragte
Natten i Gjæstekam-
ret den 26–27 Juni d. A.
s: efterat Sporet var flyttet.
Med Hensyn til Til-

Dog mangfoldige Mennesker, som have
opholdt sig i Præstens Værelse, me-
dens Toget kjørte forbi have mærket
Rystelsernes Ubehagelighed og
forundret sig over, at de paagæl-
dende Autoriteter have villet
paaføre Fredismanns Eien-
dom en saadan Skade uden no-
gen Erstatning.

standen forinden Sporets Feytning kan faaes Er-klæsinger fra tidligere Sognepræster og fra An-dre, som have været i Præstens Stue eller have tilbragt Natten i hans Gjæstekammer f. Ex. Biskop Schousboe og Biskop Lind. ¶

7. Det behøver vistnok intet Bevis, at en Eien-doms Vardi i Handel og Vandel maa forrin-ges ved en saadan af Tredie mand paa fort Ulempe.

8. Det behøver heller ikke at bevises, at det Ter-rain, som blev expropri-eret i Aaret 1870 imellem Præstegaarden paa den ene Side og Kjøbmand Hoeus Gaard Matr. No. 65 paa den anden Side var indrettet til et enkelt Spor, saaledes at der ved Bedømmelsen af Ulempesne maa være gaaet ud fra, at Sporet vilde komme til at ligge i Midten af Ter-rainet, s: der hvor det blev lagt i Aaret 1870, saaledes ~~at man~~ Altsaa ~~har~~ man med Hensyn til Spørgsmaa-let om, hvorvidt Sporet var til Ulempe for Præstegaarden eller ikke, ~~Aug i 1870~~ i Aaret 1870 under Tor-

¶ for 9 Provst ~~Sognepræst~~ Rainau, i som ~~var~~ Præst i Frederikshavn i ~~en~~ Aarrokke for mentlig i Aaret 1872 og var Præst der i en Aarrokke

Sognepræst for Glumsø og Bavelse Menighedes

handlingerne for Expropriationskommissionen
toget Hensyn til, at Sporet vilde komme i en Afstand af 5 Alen 10 Tommer fra Præstegaardens Gavl.

9. Expropriationskommissionen udtalte den 20 Juni 1890, at den ikke skjönnede, at der kunde fastsættes Erstatning for Sporets Flytning. – Denne Afgjörelse + (hører ikke til dem, som ifölge Forordning 5 Marts 1845, jfr Lov om Konsessionen paa Skagensbanen af 30 Marts 1889 § 3, ere udelukkede fra senere at gjöres) til Gjenstand for sædvanlig Rettergang. – Hverken Eiren eller Brugeren af Præstegaarden vare undesrettede om Mödet eller varslede, uagtet det syntes rimeligt, at de bleve gjorte opmærksomme paa, at en saa indgribende Foranstaltning var aftalt imellem Statsbanerne og Indenrigsministeriet, og uagtet Kommissarius havde modtaget til Erklæring den Klage over Flytningen som

+ falder udenfor ~~det Expro~~ den Commissionen ved L 30 Marts 1889 § 3 meddelte Competence (Expropriation af de til Skagensbanen ö Anlæg fornödne Grunde og Ejendomme) og Spörgsmaalet ~~kan~~ men altsaa, vanset hvad Commissionen har udtalt, kunne gjöres

Sognepræsten ~~da Spo-~~
~~ret Flytning blev fore-~~
~~taget for hans Øine,~~
havde indgivet. —
Borgmesteren og Præsten
mödte alligevel ved
Banelikniens Besigtigel-
se, som fandt Sted
den 20 Juni om For-
middagen (Fr. 5 Marts 1845
§ 5) og fik den Besked
af Kommissarius, at
de maatte vente med
at forebringe deres Sag,
indtil Expropriasions-
Kommissionen (Fr.
5 Marts 1845 § 9) holdt
Möde om Eftermiddagen.
Dersom Præstegaardens
Eier og Bruger vare
blevne enige med
Skagensbanens Entre-
prenör om en Erstat-
ning, vilde Sagen der-
med have voret afgjort.
Men da Enighed ikke
opnaaedes, kan Sagen
nu af Eier og Bruger
bringes for Domstolene
10. Da Kommissarius
om Formiddagen til
kjendegav Borgmeste-
ren og Præsten, at de
ikke kunde komme
til at fremsætte deres
Krav for Besigtigel-
seskommissionen,
tilfaiede han, at de
dog helst maatte

Ø Besigtigelsiskommissionen Mode den 20 Juni Formiddag erfarede Medlemmerne,

~~blive i Nasheden for det Tilfaldes Skyld, at man skulde faa Ønske om at tale med dem.~~ Ved ~~den Leilighed erfarede~~, at Statsbanerne i det sidste Øieblik havde fremsat Fordring om at et Stykke af Præstegaardens Have skulde exproprieres, for at Statsbanerne kunde paa den Side af ~~[illegible]~~ Sporet faa fornöden Erstatning for den Jord, som de paa den anden Side havde afgivet til Skagensbanen. —

Skagensbanens Entreprenör bad Statsbanens Representant om at frafalde denne Fordring, fordi den vilde have til Tölge, at Kommissionen, naar der exproprieredes Jord fra Præstegaarden, vilde blive nödt til efter Fr. 5 Marts 1845 § 9 at paakjende Spörgsmaalet om Erstatning til Præstegaarden for Flytningen af Skagensbanens Spor. Denne Begjæring af ~~Stats~~ Skagensbanens Entreprenör blev kraftigen og med indtrangende Bönner understöttet af Kommissarius og andre af Kom-

sionens Medlemmer f. Ex.
Oberstlieutnant Dalgas,
~~og Justitsraad Homann~~
og Statsbanernes Repræsen-
tant, frafaldt sin Fordring
om Expropriation af nog-
et af Haven, uagtet For-
dringen var begrundet
i de almindelige Reg-
ler for Jernbanelegemets
nødvendige Bredde.
Denne Begivenhed vi-
ste, at de Paagjeldende
erkjendte, at Statsbanens
Spor var flyttet alt for
nær til Præstegaarden,
og at Kommissionen
naar Spørgsmaalet kom
til at høre under dens
Kompetence efter Fr.
5 Marts 1845, fordi der
blev expropriéret Jord
fra Præstegaardens
Have, vilde blive nødt
til at give Præstegaar-
den Erstatning for
Sporets Flytning. —
Det hændes ogsaa idelig
at der ved Jernbaneexpro-
priationskommissioner
indgaaes Forlig om
Erstatning for Jern-
banens altfor store Nær-
hed. Se f. Ex. hvad der
anføres i Udskriften fa
20 Juni 1890 angaaende
Hous Eiendom Matr.
No 65. samt U. f. R
1888 Side 272 en Over

/ Banechef Fredericia

Det seer ogsaa ud, at Statsba-
nen, efter at Fordringen om
et Stykke af Præstegaardens
Have frafaldtes den 20 Juni
har underhaandenkjøbt
et andet Stykke fordi Egd
for Præstegaardens Have til
Udvidelse af Jernbanens
Territorium. Denne Udvi-
delse er dog vistnok gjort
som Erstatning for den
uheldige Indsnævring
af Jernbanens Grund, som
finder Sted ud for Præste-
gaardens Gavl.

Det forekommer Byraa-
det, at Gehemraad Rosenvinge
og Oberstlieut. Dalgas Bestræ-
belser for at bevæge Statsba-
nens Repræsentant til at
frafalde Fordringen om
Expropriation af Præste-
gaardens Have, ikke gadt
kan forstaaes anderledes
end ~~ud af deres~~ at de
have ment, at naar Haven
blev expropriéret, kunde
Kommissionen — i følge almin-
delige grundsætninger — ikke
andet end tilkjende Præste-
gaarden Erstat. for Sporets
Flytning.